અંજના સતીનો રાસ

શ્રી

અંજના સતીનો રાસ

[illegible]

મુંબઈમધ્યે

જ્ઞાનદીપક છાપાખાનામાં

છપાવી પ્રગટ કર્યો.

સને ૧૮૭૩.

સંવત ૧૯૨૯.

શ્રી
અંજના સતીનોરાશ
પ્રારંભ:

દોહા.

શીઅળ શમો વડ કોએ નહી। શીઅળે શબળ અધાર॥
શીવ સુંખ પામે શીઅળસું। પામે ભવનો પાર॥ ૧ ॥
જીવ જગતમાં ઉધરયા। જેહનું અચીચળ નામ॥
શીઅળ વંતી અંજના તણુ। રાશ ભણુ અભીરામ॥ ૨ ॥

ઢાલ ૧ લી.

તો જીહો પેહેલને કડવે હો પાએ નમી॥ ભવદુખ ભજણ શ્રીભગવંતતો॥ કર્મ કાયા તણા કાપસું॥ પાપનુ પરભવે આણસું અંત

તો ।। શશ ભણુ શતી અંજના ।। દાનદયા ગુણશીઅળ શંતોષ તો ।। વીરહણી વળીરે વૈરાગણી ।। શંજમ શાધીને ગઈ સુંર લોકતો ।। તો૦ (શતીરે શિરોમણીઅંજના) ગા૦ ।।૧ ।। તોજી હો શતીરે શીરોમણી ગાએસું ।। વંશ વદ્યાધર ઊપની માંહે તો ।। (નામેંહો નવનધી શંપજે ।। એહનું ભાવ કરતાં ભવ દુખ જાયતો ।। તો૦ શતીરે ।। ૨ ।। તો૦ બ્રાહ્મી સુંદરી દોંએ ।। રાજાહો ઋષભ તણે ઘરે ધીએતો ।। બાળ પણ પંચન ગઈ ।। કામ વીભોગ ન વાંછયો જેહતો ।। [illegible]

[illegible] ।। મેગ શૈન્યા [illegible] ઘેર નારતો ।।

તીરે [illegible] ।। તારા નચુક [illegible] અગ લગારતા ।। તો૦ શતીરે ।। ૩ ।। તો૦ પાચશે ઋણ કુમારીકા ।। એબાળ કુમારીને બાગુરૂ પાએતો ।। જાદવ જાન જાણી કરી ।। દુખ વારીકા દાધ દેખી તપવંન જાઅતો ।। હરી તણી આગ્ના વંદીઓ ।। જેણે રાંગ છોડી મન ધરીઓ વૈરારાગ્યતો ।। રાજેમતી પાએ પુજીએ ।। જેણે ઘોર શંશારનો કીધોછે ત્યાગતો ।। તો૦ શતીરે ।। ૪ ।। તો૦ ચંદનબાળા ચરચીએ ।। જેણે આહાર વોરાવીઓ શ્રી માહાવીરતો ।। બાળ કુમારીરે શાધવી ।। અણશણ શાધી પામી ભવ તીરતો ।। દમયંતીએ દુષણ શહ્યા ।। શત્ય પણે રહ્ય તેવન માંહેતો ।। માતા મદોદરી વંદીએં।। તેહનુકુંટ્બ તારી કરી શીવપુર જાએતો ।। તો૦ શતીરે ।। ૫ ।। તો૦ મય

ણારે વળી સુંદરી ।। જેણે નયણુ કાઢીકરી રાખ્યોછે શીઅળતો ।। છપંન શેહશ શાથે તપગછ ।। મેળીં મનોહર બંકાની લીલતો ।। શીઅળ પ્રશંશા સુર કરે ।। હવે જુઈ જુઈ કથાછે અનેકતો ।। તેવંદુ શર્વે શાધવી ।। રૂડી અંજનાના ગુણ કેટલા કેશતો ।। તો૦ શતીરે ।। ૬ ।। તો૦ વંશ વડોરે રૂડી [illegible]આમણુ ।। રાજકરે તીહા સવલ જગ માલતો ।। અંજનાન[illegible] [illegible] શાંભળી ।। એકંથા ઉપરે અતીગણુ ખ્યાલતો ।। ચિંતવશે [illegible]ને ।। તેવારે સભામાં પુછે વારો વારતો ।। કવી જ[illegible]શજો ।। અક્ષર [illegible]ચજો અતી ગણી[illegible] તો૦ શતીરે ।। ૭ ।। તો૦ મહેંદ્ર [illegible] જગ જાણી[illegible] રાજા હો મહેંદ્ર વશે તેણેઠામતો ।। તશ પટરાણીછે રૂઅડી ।। મૌન વેગા છે તેહનુ નામતો ।। પુત્ર શો રાયના નિરમલા ।। રૂપે તે રૂડા નેદરિશણુ કામતો ।। કેડેથી જનમી એક કામની ।। આંજના સુંદરી તેહનુ નામતો ।। તો૦ શતીરે ।। ૮ ।। તો૦ બાપને વાલીરે બાલીકા ।। માહેને જીવન પ્રાણ આધારતો ।। ૧ક બાધવ શોહોમા એક બેનડી ।। લાદકી નાનડી ગુણના ગેહતો ।। શર્વે વદ્યા ભણી સુંદરી ।। ચાળતી ચાલેછે ગજ ગતી ગેળતો ।। અંજના શહુને શોહામણી ।। દિન દિન વાધેછે ચંપક વેલતો ।। તો૦ શતીરે ।। ૯ ।। ઇતી પ્રથમ ઢાલસપૂર્ણ.

દુહા.

ભરજોબનમાં તે થઈ । કુમરી ચતુર સુજાણ ॥
જૈન મારગમાં દીપતી । બોલે મધુરી વાણ ॥ ૧ ॥
એક શમે શણગાર કરી । પોતી પીતાને પાશ ॥
પુત્રી દેખી રાજવી । ભર જોબન સુવીલાશ ॥ ૨ ॥
એ બેટી મુજને વળભી । કેહને પરણાવું જોય
ઘર વર શરીખો જો મળે । તો જગમાં જશ હો'

ઢાલ નાજી:

તોજીહો રાએ પ્રધાન તેડાવીઆ ॥ અંજના વર તણુ કરોરે વીચારતો ॥ એક કહે રાવણ દીજીએ ॥ બીજો કહે દીજીએ મેગ કુમારતો ॥ વરછે પ્રભુજી રૂપડા ॥ જોબન ભર ને શાધશે જોગ- તો ॥ વર્ષ અઢારમા તપ કરી ॥ વર્ષ છવીશમાં પામશે મોક્ષતેઃ ॥ તેવારે કન્યાને સુખ નઇ ॥ શરીરે ઉપજેઅતી ગણુ દુઃખતો ॥તો૦ શતીરે ॥ ૧ ॥ તો૦ રતન પુરી તણો રાજીહો ॥ રાએ પ્રલ્હાદ વદ્યાધર જાણતો ॥ તશ ઘર પુત્ર છે દીપતો ॥ પવનજી લગન કી- ધુરે પ્રમાણતો ॥ અંજનાના ગુણ શાંભળી ॥ દેશ વિદેશે વાધેછે વીખ્યાતતો ॥ પવનજી મંત્રીને એમકહે ॥ આપણે રૂપ ફરીફરી

જોવાને જાઈએતો ॥ તો.સ્તીરે ॥ ૨॥ તો૦ પવનજી લાગોરે નિ-
રખવા ॥ પ્રોહીત નીચી ઘાલી રહ્યો દૃષ્ટતો ॥ નિરખતો તૃપત
પામેનહી ॥ નારીને દીઠીરે ભીતળે હેઠતો ॥ હરિશણ જાણે દેવાંગના
બોલતી બોલેછે શરળી વાણતો ॥ ચંપક વરણીરે ચાતુરી ॥ એહના
નઅણ મ્રગ તણા બાણતો ॥ તો૦ શતીરે ॥ ૩ ॥ તો૦ બેઠી
[illegible]ધ્રાશણે અંજના ॥ બેઉ પાશે શાહીએ શખી તણુ વૃંદતો ॥ વસ્ત્ર
[illegible]ભરણ અંગે ધરયા ॥ હવે નાર માહે જેમ શોભે પુનમ
[illegible] [illegible]શંત માળા એમ ઓચરે ॥ બાઈ જોગ જાણે મલ્યો
[illegible]રતો ॥ [illegible]જીવા
મીછે અંજના નારતો ॥ તો. [illegible]॥૪॥ તો. બીજી [illegible] અર એમ
ઓચરે ॥ બાઈ પેળો વરમન ચિંતવ્યો જેહતો ॥ તેહ વોહો પવનજી
વરનહી ॥ વર્ષ અઢારમાં તપ કરશે શોહેતો ॥ પાચ ઇદ્રીને જીતશે
વર્ષ છત્રીશમા પામશે મોક્ષતો ॥ તણે કરી વીવા વરજીઓ ॥ કન્યા
નેહોવે વરતણો દોષતો ॥ સ્તીરે૦ ॥ ૫ ॥ તો૦ અંજના આણ
દે એમ ઓચરે ॥ બાઇ ધંનરે કરેતે નરનો અવતારતો ॥ કર્મ કાયા-
તણા કાપસે ॥ વેહેલો પામશે ભવ તણો પારતો ॥ પાહે વંદુતે
પુજના ॥ બે કર જોડીને લાગસું પાહેતો ॥ પવનજી કોપેરે પરજલે ॥
હવે મન માહે આણીછે અતીઘણી રીશતો ॥ તો૦ શતી. ॥ ૬ ॥
તો૦ પવનજી કોપેરે પરજળે ॥ ધનુષ્ય ચડાવીને શાધ્યોછે બા-
ણતો ॥ મારારે અવગુણ બોલતી ॥ પરપુરષતણા કરેરે વ-

આણુતો ॥ મંત્રી આવીને બાહેરથી ॥ નારીને નર નવી ગાલે
ગાયતો ॥ પાએં લાગી કરી પ્રીછવ્યો ॥ ઓરણ ગાલીને મારગે
જાએતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૭ ॥ તો૦ પવનજી મનમાંહે ચીતવે॥ એ
તો રૂપે રૂડી ને દરશણ કામતો ॥ મનમાંહે મેલીરે પાપણી ॥ એ-
હનું ચિત્ત ચોખો નહી કર્મ ચંડાલતો ॥ પુરષ પીઆરાસુ મન
રમે ॥ પવનજી ચિંતે એણીરે ઉપાએતો ॥ મુકુતો એહને વરગણા
હવે પરણીને પરહર એસમો નહી કોએ દાએતો ॥ તો૦ સ૦
॥ ૮ ॥ તો૦ લગન તણો દિન આવિઓ ॥ ઢોલ દદા
[illegible] આણા થરકે [illegible] વે વાપર
અથર્યો જાણતો ॥ મહેંદ્ર રાએ [illegible]વીઓ શામઇએ ॥ પવનજી
દેખીને આનંદ થાએતો ॥ ધવળ મંગળ ગાવે કામની ॥ હવે અં-
જનાનુ વર જોવાનેજાયતો ॥ તો૦શતી ॥ ૯ ॥ તો૦ તોરણે વરરાએ
આવેઓ ॥ અંજના ઉપર અતીરે અભાવતો ॥ શાભલી શીશ ચ
ડેકો ચડે ॥ નામ લેતા હડહડ આવેછે તાવતો ॥ ધવળ મંગલ
ગાવે ગોરડી ॥ પોંખણ શાશુ કરે બહુ ભાવતો ॥ વરને વિમાશણ
અતી ઘણું ॥ જાણીએ આયુધશાલામાં લઈ જાએતો ॥ તો૦ સતીરે
॥ ૧૦ ॥ તો૦રૂપતણું મંદ પરચીઓ ॥ શોનાના કળશ શોનાતણી
વેલતો ॥ શોવન પાટ મોતીએં જડેઆ ॥ અંજના પવનજી બેઠા
બિહુંતેહતો ॥ હાથ મેળો તીહાં શંચરયો ॥ નએણે નીહાલે વિ
ધરણી નારતો ॥ અંતર પટ પાછો કરી ॥ જાણીએ કરમાંહે ધરયો

અંગારતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧૧ ॥ તો૦ પરણીને પરહરથી ઉતરયાં ॥ કરી પેરામણી અંજનાને તાતતો ॥ ગજરથ આંપ્યારે અતીઘણાં ॥ તાજ તુરંગમ દેશ વીક્ષાશતો ॥ કનક મોતીરે આપીયાં આપ્યાંછે રયણતણા બહુ કોડતો ॥ વશંત માળારે આદે કરી ॥ પાંચશે શાએલી પુઠેછે કોડતો ॥ તો૦ શતીરે ॥ ૧૨ ॥ તો૦ રતન [illegible]રી માહે શંચરેઆ ॥ શામુહો આવેઓછે રાએ પ્રલ્હાદતો ॥ [illegible]જના પાએ પુજીકરી ॥ શફલ મનોરથ મુજ ફલેઆ આજતો ॥ [illegible] [illegible]એ પુજીઆ ॥ આપેઆછે આભરણ રયણ બહુ મુ-[illegible] ગામ [illegible]આ ॥ એ વહુ [illegible]જીવંન તોલતો ॥ તો૦ સતીરે. તો[illegible] ૧૩ ॥ ઇતી [illegible]લ બીજી શંપુરણ છે.

દોહા.

પરણી મેલી પદમણી । મુકી મોલ મોજાર ॥
આટી કાચરીની પરે । ફરીન પુછે પાર. ॥ ૧ ॥

ઢાલ ત્રીજી.

તોજીહો મોટારે મંદીર માડીઆં ॥ આવી વહુને એમ કહે વિદ્યાધર રાયેતા ॥ કુળ વહુ તમે જીળાકરો શુખ શંશાર વિળશો યેણે ઠામતો ॥ પવનજી શાર પુછે નહી ॥ અંજના આર-

તી હઇએન માહેતો ॥ કહો કારણ કેશા બેનડી ॥ શુધ ન કીધીરે અમતણે નાથતો ॥ તો૦ શતીરે: ॥ ૧ ॥ તો૦ પીઅરેથી આવીરે સુખડી ॥ વસંતમાળા કરમો કળયા સોહેતો ॥ લઇકરી સ્વામી આગળ ધરેઆ ॥ ગાવંતા ગાંધ્રવ નેદીધાછે તેહતો વસંત્ર આભરણ શાહે મોકળયા ॥ જાણુ હોમારા સ્વામીને શો ભશે અંગતો ॥ વસત્ર ફાડીને કટકા કરયાં ॥ જઇ માતંગ નેઆપ્યા છે તેહતો ॥ તો૦ શ૦ ॥ ૨ ॥ તો૦ વશતમાળા વળખી થઇ આવીને અંજનાંને કીધીછે વાતતો ॥ જે વસ્તુ સ્વામીને [illegible] આપણ [illegible] કેશારે અભાવતો [illegible] અંજનાને [illegible] સુ પડે [illegible] મુકીછે ભગતી [illegible] ॥ એનર દોશછે નિરમ લો ॥ કાંઇક આપણે કર્મ વિશેષતો ॥ તો૦ શતીરે ॥ ૩ ॥ ઇતી ઢાલ ૩ જી શંપુરણ.

દોહા.

બાળકોબાળ નવિશરે । શહ્ય શંભો શાલંત ॥
ક્ષણુહી રતી નવી શપંજે । આરતી ગણી અણુંત ॥ ૧ ॥
નજર નમેલે નાહલો । ઊપજે ગણુ ઉચ્ચાટ ॥
અવટણે લાગે ગણુ । વિરજ વાકી વાટ ॥ ૨ ॥
માત પીતાની લાડકી । શશરાએ શુભ દીઠ ॥
કંતમયા વીણુ કામની । આછો દાખે ચોત ॥ ૩ ॥
પવનજીની પદમણી । પરમ મહા સુખકાર ॥

નાહ નેહ આંણે નહી । મેલી માથે ભાર ॥ ૪ ॥
પ્રીતમ છિતલાંયા પખે । અંદર કરે અજાણ ॥
દુખ ગુઠો કરી દાખવે । શાશુ શશરા જાણ ॥ ૫ ॥
આદર વણુદિન અંજના । કાઢે ગણોકલેશ ॥
માતપીતામન બુજવે । વિણ ઊપરાધિ વિશેષ ॥ ૬ ॥
દિન પલટીઓ શાંહાજપડી । હામ ભાગી રઇ એમ ॥
જરા કરતી ઉભરા । જરા માહે છીલીઆએ ॥ ૭ ॥

ઢાલ ૪ થી.

તો૦ અંજના બેઠીરે મોળીએ ॥ પવંનજી તુરંગ ખેલાવાને જાયતો ॥ આવતો, જાવતો નિરખતી ॥ દેખતી હરખ વાધે હૈયા માંયતો ॥ પવનજી કોપેરે પરજળે ॥ અંજના આણેછે ઘણી પ્રીતતો ॥ જાણેરે નારી નીહાળસે ॥ કંડેછે આદી ઊભી કરી ભીતતો ॥ તો૦ સતી.॥ ૧ ॥ તો. પાંચસે ગામ પોતે લીઆ ॥ રાય રાણી ખીહું વરજાણે પુત્રતો ॥ અંજના સતીરે સુલક્ષણી ॥ એવહુને સોંપીયે અતીગણુ સોસતો ॥ મોટારે કુળતણી કુંવરી ॥ રાજા મહેંદ્ર તણી વહુ લાજતો ॥ અંજના આનંદ કીજીએ ॥ કહે કેતુમતી રાય પ્રલાદતો ॥ તો૦ સતી૦ ॥ ૨ ॥ તો૦ આણા ઘણા પાછા વાલિઆ ॥ પાછલે આણે આવ્યો વડો વીરતો ॥ અંજના કહેરે નવી આવીએ ॥ મને આભુષણ મુકલ્યા

વીરતો ॥ સ્વામીનો મન માનેઓ નહીં ॥ હવે પીઅરેં આવીને શુકરૂ વાતતો ॥ બંધવ પાછોરે વાલેઓ ॥ માનવી દુખ કરે દીન રાતતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૩ ॥ તો૦ બાર વરસ વચે વહીગયાં ॥ એકથા ઉપર એટલો સંબંધતો ॥ રાવણ વરૂણ કટક કરી ॥ માંહો માહે ઉપનુ અતીધણું ધંધતો ॥ ગજત્રણા તુરી પાખરેઆ ॥ પાલાને બખતર સોહએ સરીરતો ॥ શુરાને સુભટ સણગારીઆં ॥ હવે જોતરયાં રથ વાજે રણ તુરતો ॥ તે સતીરે ॥ ૪ ॥ તો૦ તેડો વિદ્યાધરે મોકિલ્યો ॥ ... આવેઓ રાય પ્રલાદતો ॥ જેટલે રાય સાનંદ કરે ॥ ... કહે સ્વામી અમતણો કામતો ॥ આયુધસાળામાંહે સંચરયો ॥ કરમાંહેધણુષ્ય લીધો જધબાણુતો ॥ તમે ધર બેઠા લીલાકરો ॥ પુત્ર જાયા તણું એછે પ્રમાણુતો ॥ તો૦ શતીરે ॥૫॥ તો૦ પવનજી ચાલ્યોકટકમાંહે॥ સ્વામીએ કીધન અમતણી સારતો ॥ દુર થકી પાએ લાગસુ॥ ભાવ કુભાવ જોશું એકવારતો ॥ વસત માલા મારી બેનડી ॥ સુધ શીખ દીએ મુજ દેવતો ॥ દંધનો દાબોભરી કરી ॥ મારગ માહે ઊભા રયા દેવતો ॥ તો૦શતીરે ॥ ૭ ॥ તો૦ કનક કચોરો દંધએ ભરયો ॥ સુકનને પ્રસ્ને દધંલધ જાએતો ॥ કટકે જાતા પીઊ વાંદસું ॥ તેવારે નમણુ કરી લાગસું પાએતો ॥ જાણશે અંજનારે આહરે ॥ રાજ ભવનમાંહે દેખશે લોકતો ॥ જિહાં લગે સ્વામી આવ્યા નહી તિહાં લગે મનમાંહે કરશુ શંતોષતો ॥ તો૦ શતીરે

॥ ૮ ॥ તો૦ ગજે બેશી દલ શંચરયો ॥ માત પીતાનેશુત નમ્યો શીશતો ॥ સજ્જન શહુને શંતાષીઆ॥ અંજના ઉપરે અતી ગણી રીસતો॥ દુરથકી દૃષ્ટે પડી ॥ ચતુર ચિતરો નજુએ ચત્રામતો ॥ પુત્રી લખીરે રંભા જેશી ॥ ચતુર ચતારો એહનુ ભાખ્યો નામતો ॥ તો૦શતીરે ॥ ૯ ॥ તો૦ મંત્રિ કહે નહી પુતલી ॥ ભીત હેઠલ અંજના નારતો ॥ શાંભલી રાએ રાતો થયો ॥ મુજને મારગ જાતાં શાંમી મલી એહતો ॥ દુર ઠેલી જે આવી પડી ॥ [illegible] ચાલ્યોછે તામતો ॥ વશત માલા મારે કરેકડા ॥ બાઇ મુરખ [illegible] તુમ તણું નાથતો તો૦શ૦॥ ૧૦ ॥ તો૦ બાહેં શાઇને બેઠી કરી ॥ ઓરડે ગાળીને ગઇ ઘરમાંહિતો ॥ કટક ચાલ્યોરે રાવણ તણો ॥ છીકતાં ચાલ્યોછે તુમ તણું નાથતો ॥ જીવને જોખમ અતી ઘણું ॥ દેહછે માંહેરે અતી ઘણું આપતો ॥ ગેલીરે ગાલન દીજીએ॥ કટકેં ચાલતાં કાંઇ દીધો આપતો ॥ તો૦ સ વી૦ ॥ ૧૧ ॥ તો૦ અંજના કહે સુણ સુંદરી ॥ દુઃખમાંહે દુઃખ ઉપનોછે આજતો ॥ પાંહે પાણી કરી પાતળી ॥ સસરા વચે મારી નિગમી લાજતો ॥ સાસુને મુખ કેમ દાખવું ॥ ઘરેં બેસી કરી નામ જપીસતો ॥ ચારિત્ર મનમાં ચિંતવે ॥ અવસર આણીને સંજમલેસતો ॥ તો૦ સ૦ ॥ ૧૨ ॥ તો૦ નગર થકી દલ સંચરેયો ॥ માન સરોવરે દીધો મેલાણતો ॥ ચકવોને ચકવી ત્યાં ટલવલે ॥ વાપરયો તિમરને આથમ્યો ભાંણતો ॥ પવનજી મંત્રી

ને એમ કહે ॥ નારી તણું નહીં લીજીએ નામતો ॥ પુરૂષ પીઆરા
શું મન રમે ॥ ચકવીની પરે મુકીમે ગામતો ॥ તો० સતી ॥ ૧૩ ॥
તો० મંત્રી કહે સુણો વિનંતી ॥ તમે એવડો કાંઇ મઆણો ભર-
મતો ॥ માહાસતી માંહેરે મુલગી ॥ અહો નિસસે વતી જિન તણો
ધર્મતો ॥ પુરૂષ પીઆરા વાંછેનહીંાાવચન વરસ કાંઇ મકરો રીસતો ॥
સીઅલ સરોવરેઝીલતી ॥ એ મુગત ગામી જાણી નમીએં શીસ
તો ॥ તો० શ० ॥ ૧૪ ॥ તો० પવનજી મંત્રીને પ્રીછવે ॥ કટકે ચા
લુતાં નારી મારેઆનુ પાપતો ॥ પાછો વરતો પ્રજા હંશે ... માલમે
લા જોશે અમતણું બાપતો ॥ મંત્રી કહે છાના જાઇએ ... તડી સૈ
ન્યાપતીને દીધીછે શીખતો ॥ સાધુ વાંદીઅ મેં આવશું ॥ ત્યાંલંગે ક
ટકની કરજો રખવાળતો ॥ તો० સતીરે ॥ ૧૫ ॥ તો० પ્રછન ગતે
ત્યાંથી ચાલીઆં ॥ આવીને અંજનાના કુટયા કમાડતો ॥
વસંતમાલા જુગલ દઇકરી ॥ બોલે ઉતાવલી બોલતી ગાલતો ॥
શુરારે પુરૂષ કટકે ગયા ॥ લંપટ લોક રહ્યાંછે ઘરમાંહેતો ॥ વાણે હું
રાયને વીનવી ॥ તેયતણીહુ કાઢવીશ બાળતો ॥ તો०સતીરે ॥ ૧૬ ॥
તો० પ્રોહીત મંત્રીરે એમ આચરે ॥ કહોરાએ પ્રલાદનુ પુત્ર
તો ॥ અંજના કેરોરે શિર ધણી ॥ વંશ વધાધર દીપક ચંદતો ॥
વશતમાલા આવી ઓલખ્યો ॥ નયણે નીહાલેતો આપણ સ્વામ
તો ॥ શતીરે શમાએકે જીહાલગે ॥ તિહાલગેરાએ રહોએણે ઠામતો ॥
તો० શતીરે ॥ ૧૭ ॥ તો० ધર્મ ક્રિયા કરે અંજના ॥ આવીને

પવનજી બોલેછે બોલતો ॥ માહાશતી માહેરે મુલગી ॥ અહોની
શ શેવતી જિનતણો ધર્મતો ॥ વચન વરાશીમે દુહવી ॥ મનસુ કીધોરે
ગણુ અભાવતો ॥ હાથ જોડીને નીચો નમ્યો ॥ ખમો ખમો
અંજના મુજ અપ રાધતો ॥ તો૦ શતીરે ॥ ૧૮ ॥ તો૦
અજના આવીને પાએ નમી ॥ એહવા હલવા કાઇ બો-
લાછો બોલતો ॥ જેવીરે પગતણી મોજડી ॥ તેહવી હોવેપુર-
ખને નારતો ॥ હાથ જોડીને આગલે રઇ ॥ વચન શોહામણા
બોલેછે દિનતો ॥ પ્રાપતી વણુ કેમ પામીએં ॥ એણે પથર કો-
ડીને [illegible] મેણુતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧૯ ॥ તો૦ ત્રન દીવસ
તેહનેગરે રહેઆ ॥ ખટરસ ભોજન પિરશે અનેકતો ॥ વીજણે વાએ
બેઠી કરે ॥ બીડા વાડી આપેછે પાનતો ॥ પવનજી આનંદ
પામી રાજ્ઞો ॥ પવનજી રાખેછે તેહતણો માનતો ॥તો૦ શ૦ ॥૨૦
તો૦ પાછા નગર તેમ આવેઆ ॥ રાએ રાણીને જણાવતાં જાએ
તો ॥ આસ પોચે શઇ અમતણી ॥ બાહેનુ આભરણ દીધા-
એનાણુતો ॥ વશતમાલાને તેડી કરી ॥ અંજના માહે ચિં-
તામણી રત્નતો ॥ દાંતહો જીભ સુભ લાવવી ॥ રાત દીવસ એ-
હની કરજો જતનતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૨૧ ॥ તો૦ વશત માલા
તેડી કરી ॥ રાજાહો પવનજી કીધાજોહારતો ॥ ઘણ કણુ મોતી
રે આપીઆં ॥ હવે કુંચી શઇત આપ્યાછે ભંડારતો ॥ પ્રોહી
ત મંત્રીને એમ કહે ॥ રણમાંહે રાજાની રાખજો દેહતો ॥વેલા-

तेघेर पधारजो ॥ वाटजोवुं जाणे उतरयो मेहतो ॥ तो० स० ॥२२॥ शीखदीओ अंजना चालीए ॥ रणमांहे जाइ देखाडजो भुजतो ॥ पुत्रसो आवसे वरुणना ॥ ते आगळे रणे देखाडो पुठतो ॥ दुरजन कटकछे वरुणनो ॥ हारतणो तीहापडेरे अंगारतो ॥ सासुरे वात एहवी कइ ॥ मरण भलु पण नइ भली हारतो ॥ तो० सतीरे अं० ॥ २३ ॥ तो० पोळ थकीरे पाछी वलि ॥ नयणेव छुटीछे जळतणी धारतो ॥ कठण वचन कह्या कंथने ॥ मोखढाकी रोवेछे वारो वारतो ॥ वसत माळा धीरपदीए ॥ बाईजी हमणा आवेश्या समाएक काजतो ॥ पदमणी परीकमणुं करो ॥ चउदेनि अमसुध करीने वीचारतो ॥ तो० सतीरे० ॥ २४ ॥ इती ढाल चोथी शंपुरण

दुहा

सैन्याए करी परवरेआ । लंका नगरी जाए ॥
भुपभली परे भेटीआ । अती रलिआयेत थाए ॥ १ ॥
रावण आदेस सुणइ करी । वेभ सुणा वीचार ॥
वरुण उपर ततक्षण चडयो । दळ सबळ अतीसार ॥ २ ॥
अबते अंजना सुंदरी । गरभ रह्यो तेणीरात ॥
गुपत पणानुं काम छे । कोई न जाणे वात ॥ ३ ॥
गरभ तणे तव लक्षणे । गरभ जणाणुं जाम ॥

કેતુમતી સાસુ કહે । કેસો કરયો એકામ ॥ ૪ ॥
પવનજી પરદેસછે । વહુઅરે વધારેઓ પેટ ॥
હુ જાણતી એમજ હસે । થોડી રોવે નેહ ॥ પં ॥

ઢાલ ૫ મી.

તો૦ સુધ સમાએક ઓચરે ॥ ગડી બે ચાર કરે ધરમનુ ધ્યાન તો ॥ પાચ નવકાર સુધાગણે ॥ બારેહો વ્રત ખંદાતણી ધારતો ॥ સાંજે બેસીને સંજાકરે ॥ ભાવના બાર ચીતવે મનમાહેતો ॥ પાછલીરાતે[illegible] ગણે ॥ એણીપરે અંજનાના દિનજાએતો ॥ તો૦શતીરે ॥ ૧ ॥ તો૦ ઉદર ઓધાન જાણી કરી ॥ બીહુજણે મા દીછે દાન નીસાલતો ॥ સાધ વેળા નીત સાંચવે ॥દાબીઆ દોહેલાને દીએછે આધારતો ॥ નિતનિત પાત્રને પોખતી ॥ સેરીએં સેરીએં માદે દિનની સારતો ॥ ભાવ ભલે મને ઊલટે ॥ દિનદિન દીસેછે ચડતો પ્રતાપતો ॥ તો. સ૦ ॥૨॥ તો૦રાણીજી રાયને વીનવે સાંભળો સ્વામી મુજ વીનતી આજતો ॥ અંજના કહેરે ઊદામણી ॥ ધુરલગે ધણીએ નકીધો સારતો ॥ ઘર ફોડીને વતવાવરે ॥ કટકે ચાલંતા એહનુ મરડયોછે માનતો ॥ ગરે જાઇકરી પુછસું ॥ નઇતો એ વહુના કાઢસુ પ્રાણતો ॥ તો૦ સતીરે ॥૩॥ તો૦ શીખ માગીરે સ્વામીકને ॥ પાલખી બેઠી આરોગેછે પાનતો ॥ આગળે પાત્ર નચાવતી ॥ જાચકને જોઇ આપેછે

દાનતો ॥ શાથે શધ્યમ્અર અતિધણી ॥ શરલે શાદે ગીતગાવે ગાંધ્રવતો ॥ આગે ગણા જણા મોકલ્યા ॥ હવે શાશુ વહુ ગેરને ॥ જાએતો ॥ તો૦શતીરે ॥ ૪ ॥ તો૦ શેરીએં શેરીએં તરૂવર પાથર્યાં ॥ આગણે પટોળીને પાથર્યાં પાટતો ॥ ફુલના પગર ઉપર ભર્યાં ॥ જાંણીએ મોરી શાશુજી આવશે એણી પાટતો ॥ સામી આવીને પાએ નમી ॥ દરીશણ દેખતાં દારીદ્ર જાયતો ॥ વેણીના વાર છોડી કરી ॥ તેણેકરી લોહેછે શાસુના પાએતો ॥ તો૦ શતીરે ॥ ૫ ॥ તો૦ પાલખી આગે પાલી ચલે ॥ શાશુની ભગતી કરેરે અનેકતો ॥ શોવન પાટ બેસાડી ॥ ચરણ પખાલીને પીએછે નીરતો ॥ પાયેલુજી પરદક્ષણા દીયે ॥ સાસરે પીઅરે મોરી વાધીછે લાજતો ॥ સકળ મનોરથ મુજને ફલ્યાં ॥ માણ સમાયે મોટી કરીઆજતો ॥ તો૦ સ૦ ॥ ૬ ॥ તો૦ વહુની દ્દ્ધિ દેખી કરીઃ ॥ કેતુમતી મન ધર્યા રોસતો ॥ આંગના ચેન ફરીગયાં ॥ કહે વહુ તાહેરો કેસોરે સરૂપતો ॥ મોટારે કુળતણી ઊપની ॥ વંસ વધાધર જયોતી છે ભાળતો ॥ સાચો અખ્ખસર મુજને કહો ॥ તાહેરે ઓદરે ઓધાન કેઊદરે વીકારતો ॥ તો૦સતી૦ ॥ ૭ ॥ તો૦ આભરણ પાએનમી કરી ॥ કુમર તમારે મુજ કીધીછે સારતો ॥ વરહણી જાણી પાછા વલ્યા ॥ મુજ ગરેઆવીઆ રએણી મોઝારતો ॥ તીન દીવસ મુજગરે રહ્યા ॥ તુમ પુત્રીથી મુજ પુગીછે આસતો ॥ જે

જેમ આવ્યા તેમ પાછા વલ્યા ॥ તેણે કરી માહેરે સાતમુ માસ-તો ॥ તો૦સતી૦ ॥ ૮ ॥ તો૦ વહુના વચન કાને સુણી ॥ અં-જના ઊપરે પડયો ગણુ દાએતો ॥ પરણીને તુજને પરહ-રી ॥ તુજ મુજ પુત્રનો કેસોરે સનેહતો ॥ આજ લગેરે અળખા મણી ॥ ચોરલા આભરણુ સુનરમળ થાએતો ॥ વણઠા દુધને સુ કીજીએ ॥ સઈઅરસાથે પીઅરે જાઓતો ॥ તો૦સતીરે૦ ॥ ૯ ॥ ઈતી ઢાલ ૫ મી શંપુરણ.

દુહા

[redacted]જારે પાપણી । નઇ રાખુ તુજ રાત ॥
દુરજા દેસાતરે । જિમહી વિધ્રળે પાત ॥ ૧ ॥
કંચન તણી કોડી હવે । હે પાપણી તું નાર ।
મે તુજને પરહરી । અવગુણ દેખી અપાર ॥ ૨ ॥

ઢાલ ૬ ઠી.

તો૦ સાસુના વચન કાને સુણી ॥ અંજના ઊપરે પડયો ગણુ દાહેતો ॥ પુત્ર તમારો પાછોવળે ॥ તીહા લગે મુને રાખો ઘર માંહેતો ॥ સાસુને સસરા તમતણી ॥ રઇસ તમારી એઠજ ખાઇતો ॥ ચરણ કમલને ધરીરહી ॥ કળંકળઇ કે

મ પીએરે જાણતો ॥ તો૦સતીરે ॥ ૧ ॥ તો૦ કેતુમવી રાણી રે હઠે ચડી ॥ પગે કરી ક્રોધ સુઠેલીઓ તેહતો ॥ આંગ મોડીરે ઊભીથઇ ॥ અંજના ઊપરે અતી ગણી રીશતો ॥ આ અથકીરે અલગી કરો ॥ જીહાલગે મારા નગરની શીમતો ॥ જી હાલગે અંજના ઇહા રહે ॥ તીહાલગે મારે અંન પાણી નુ નીમતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૨ ॥ તો૦ વસતમાલારે તેડી કરી ॥ બાધીછે બંધને દીધીછે મારતો ॥ ચોરેઆ આભરણ મા રાપુત્રના ॥ ચોર દેખાડો કાછેદસુ અંગતો ॥ તેર ગડીરે રેહેતી હતી ॥ વાગેછે તાજાનુ છુટેછે સેડતો ॥ વલતી સઇઆ નમકહે ॥ ચોરતો પવનજી સહી હતો તેહતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૩ ॥ તો૦ કારોરે રથ અણાવીઓ ॥ કાલા તુરંગ જોડયાછે દોહેતો ॥ કા લારે વસત્ર પેહેરાવીઆ ॥ કાલીરે ઘોસરી દીધીછે તેહતો ॥ કાલીરે વસતક રાખડી ॥ સઇઅરસુ બેઠી અંજના તેહતો ॥ પવન વે ગે રથ ચાલેઓ ॥ બાપની ભોમી આવી તતખેવતો ॥ દુરથી ધવલધર દેખીઓ ॥ સારથીએ રથ વારેઓ તતખેવતો ॥ પેટ ફોડીને પથરા ભરૂ ॥ મેલી વંનમાહે અજના દેવતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૪ ॥ ઇતિ ઢાલ ૬ ઠી શંપૂરણ.

દુહા

મુજ દુખ માહેરો નહી । મુજ જોર કોઇ નહી માહે ॥

કથન કરે નર કામની । કરોધથકી વલીલાગ્યે ॥ ૧ ॥
પગે લાગીને પાછો વલેઓ । દિન વચન મુખ વેણ ॥
દિન આથમેઓ એટલે । હુઈ અંધારીરેહેણ ॥ ૨ ॥
દુખણ કેનો મહાપ્પીએ । સાચો કર્મ સમ હોય ॥
બાધિઆ સુભ અસુભ આપણે । અબ રોવે સુહોય ॥ ૩ ॥

ઢાલ ૭ મી.

[redacted]હો સાંજપડી દીન આથમેઓ ॥ રયેણુ બીહામણી ઘોર અંધારતો ॥ હાથોહાથ સુજેનહી ॥ કેમકરી નિગમસુદુઃખ ભરી રાતતો ॥ નામ જંપેરે જગનાથનુ ॥ એણી વેલા મુજને એહ આધારતો ॥ સુધ સમાયેક ઓચરે ॥ એટલે સુરજ ઊગેઓ પરભાત તો ॥ તો૦ સતી ॥ ૧ ॥ તો૦ અંજના કહે સુણ સુંદરી ॥ એમાહેરે ગણુરે સંતાપતો ॥ કુડારે કળંક ચડાવેઆ ॥ મુખ કેમ દાખવુ અમતણે બાપતો ॥ માતાસુ મન કેમ મેળસુ ॥ ભાઇ ભોજાઇ સુ કેમ વાધશે નેહતો ॥ જીહા લગે સ્વામી આવેઆ નહી ॥ તિહાલગે કેમકરી નિગમસુ દિહતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૨ ॥ તો૦ વસત માળા વળતી એમકહે ॥ જીહાલગે નિરમળ ઊજળ આપતો ॥ તી હાલગે અંજના શોહામણી ॥ હરખે બોલાવશે તમતણુ તાતતો ॥ માતા મનોરથ પુરશે ॥ ભાઈ ભોજાઇ મળશે ઉછરંગતો ॥ જી

હાલગે સ્વામી આવ્યા નહી ॥ તીહાલગે પીઅરે નચાવજો પુ ત્રતો તો૦ ॥ સતીરે ॥ ૩ ॥ ઈતિ ઢાલ ૭ મી શંપૂરણ.

દુહા.

અનુક્રમે વાટે ચાલતાં । પગ થિઆ ચળચોળ ॥
મન સંકોચતી પદમણી । આવી નગરની પોળ ॥ ૧ ॥
નગર માંહે પેસતા । લાજ અતી મનમાંહે ॥
શેરી માહે સંચરે આ । કંપતી દોલાખાયે ॥ ૨ ॥
મનમે શોચે પગપગે । કેમ દેખાડીશ મુખ ॥
કાલા વસ્ત્ર શોભે નહી । દોખી આંવે દોખ ॥ ૩ ॥
વસત માળા ધીરપદીએ । આણો મન વિસ્વાસ ॥
ચાલી આવ્યા શેહેરમા । આણી પીઅરની આસ ॥ ૪ ॥

ઢાલ ૮ મી.

તો૦ નગર માહે શેરીએ શચરયા ॥ આદે ઘુગટ નીચીછે દરશતો ॥ હંશની ગતીએ ચાલતી ॥ નગરતણા શહુ જોવેછે લો કતો ॥ રાજવિ છુટી કોએકામની ॥ નાથ વિહુણી દીશે નિટોલ તો ॥ પાછલ પ્રજારે પરવરી ॥ એણીપરે પોતીછે બાપની પો લતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧ ॥ તો૦ પોળીએ ઊભી રાખી પુ

છળ્યો ॥ મોલમાંહે જાઇ વીન બોરાએતો ॥ હાથ જોડીને ની
ચો નમ્યો ॥ બાહેર આવીકે અંજના ધીએતો ॥ શાભલી
રાયે રાજીથઓ ॥ નગર શણગારીને દાખવો સાથતો ॥ સામીરે
મુકલે પાલખી ॥ આછે તેડો રાએ પ્રલાદતો ॥ તો૦ સ
તીરે ॥ ૨ ॥ તો૦ કાન લગે કહે વીનતી ॥ અંજના સાશરે
હુઇજેરતો ॥ શાભલી રાએ જપોથયો ॥ મુરછા આવીરે હુઓ
અચેતતો ॥ વાહેગાલીરે બેઠો કરયો ॥ નીરમળ વંશ કીધો એ
ણેચારતો ॥ પછર ચડાવી રાએ બોલીઓ ॥ પાપણીને પરીહ
રો મ[illegible]ને બારતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૩ ॥ તો૦ પોલીએ આવીને
ઊંઠાડેઆ ॥ બાઇ તું ને રૂડો વધાધર રાએતો ॥ બાહે જાલીને
ઉભીકરી ॥ મનમાંહે ચિંતવે આપણી માહેતો ॥ શુચિરે મારગ
ચાલીઆ ॥ સરીર શુનો થયો સુધન શારતો ॥ આગોને પગ
પાછોપડે ॥ એણીપરે પોતીમાહે દુવારતો તો૦ ॥ સતીરે ॥ ૪ ॥
તો૦ મદિર માંહે માતા રમે ॥ શોવનણી દોરે હીચેછે ખાટતો ॥
ગુમરી ધાલેરે કામની ॥ માણક મોતી હીરે જડયા
ખાટતો ॥ ફુલના પગર ઉપર ભરયા ॥ ચંદન ગસી
ગસી ચોલછે અંગતો ॥ પુઠવાલી કરી જોવતી ॥ આંગણે દી
ઠીરે અંજના ધિઅતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૫ ॥ તો૦ હે
ઠ સુકીને ખરીપડયા ॥ જીભ શુકીનણી તાડવે નીરતો ॥ એ
ણીપરે ચાલતી બાલીકા ॥ ઢીચણ પગતલે ફુટયા બેચોરતો ॥

કારોરે વેસ શોભે નવી ॥ નયણે જરેછે મોતીના વૃંદતો ॥ મુખ કમલાણોરે કામની ॥ જાણે કેરા હુઆ અતરાએ મંદતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૬ ॥ તો૦ મંદિર માહે માતાગઇ ॥ શરણે સાદે મલીછે ચારતો ॥ હુકા ન રહીરે વાજણી ॥ એણે કંળક ચડાવ્યો મારા કુલ માહેતો ॥ રાએને મુખ કેમ દાખવું ॥ લઇ ક ટારીને વેધસુકુંખતો ॥ એણી કુંખે અંજના ઊપની ॥ મારા કુલને લગાડયો એણે દોશતો ॥ તો૦સતીરે ॥ ૭ ॥ તો૦ રાણીના રૂંદન સુણીકરી ॥ જોર ચડી કરી આવેછે પાસતો ॥ આદર વિણુ ઊભીરહી ॥ તું કારે ઊભીછે અંજના ધીઅતો ॥ સસ[illegible] સાસુ લજાવ્યા ॥ તેલજાવ્યાં પીઅર મોસાલતો ॥ વંસ વિગોવણી ઊપ ની ॥ બાઇતારો મુખ દેખતા લાગેછે પાપતોતે ॥૦ ॥ સતીરે ॥ ૭ ઇતી ઢાલ ૮ મી શંપુરણ.

દોહુા૦

ચાર ચડી મેલી કરી । આવી અંજના પાસ ॥
વચન અતી ઉતાવલે । બોલે સઘલી દાશ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥
લજા હીણી પાપણી । શીઓ ઉજલો હીણ ॥
કુળને કલંક ચડાવ્યો । બોલે એહેવા વેએણ ॥ ૨ ॥
વળતી આવી ગોરડી । જિમ તિમ બોલણ હાર ॥
મુખ નવી દેખુ તાહેરો । તુજને પડયો ધિકાર ॥ ૩ ॥

ઢાલ ૯ મી.

તો જીહો વસંતમાલા વળતુ કહે ॥ એહવા કાંઇ બોલો છો હળવા બોલતો ॥ જેવારે પવંનજી આવશે ॥ સાસરે પીઅરે મુખ પડસે ધુળતો ॥ શંજમ સાધીહો તપ કરે ॥ હજી અછે ગલે ગરભનુ પાસતો ॥ કાયાહો કામની નવી ધરે ॥ હજી અછે પવનજી પુરૂષ નીઆસતો ॥ તો૦ સતીરે તો૦ ॥ ૧ ॥ વળ તીએ જણી સંચરી ॥ જેષ્ટભાઇ તણે ઘેર જાએતો ॥ બાંધવ માંહે બેસીરયો ॥ આગણે આવીછે તેઅતણી નારતો ॥ આ-વી ભોજાઇ શામી મળી ॥ માન વીહુણો ઓપીયોછે ખાટતો ॥ અંગુલી દશ દાતે ધરે ॥ ભાભી અંન દીઠેહુઆં દીન દશતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૨ ॥ તો૦ એમ અંજના ધરોધર ફરી ॥ પગ કંકુ વરણા કમળ શમ જેહતો ॥ ખુંચેરે કટાને કાકરા ॥ તેણે રંગે ભોમી રાતી થઈ જાહેતો ॥ દીન વચન મુખ બોલતી ॥ નએણે જરે જાણે શરાવણ મેહતો ॥ ભુખે ત્રષાયે કરી વાહુલી ॥ ભાભી અંન દીઠે હુઆ બહુ દીનનો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૩ ॥ તો૦ વલતી ભોજાઇ એમ કહે ॥ સામી રઈ રઇ બોલેછે બોલતો ॥ દુર થકીરે દઆ હુતીં ॥ એહવો કોઈ કરો કરમનોટોલતો ॥ અમે અબલારે શુ કીજીએ ॥ આંગણે આવી રીઆં ઘર માંહે તો ॥ અમગર આવેઓજો જાણશે ॥ તુમતણા વીરનુ ટલશે

ઠામતો ॥ તો૦સતીરે ॥ ૪ ॥તો૦ આસ મુકીને ઉભી થઇ ॥ બંધવ બીજાને ઘેર જાયતો ॥ પાછલી રાતે પોહોરે ફરી ॥ એમ ઘર ઘર હીંડેછે અંજના ધીયતો ॥ બંધવ કીણ હોન પુછીઉં ॥ શજ્જને કેણે નવી કીધી શારતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૫ ॥ તો૦ વાટે ધીર તીરે બાલીકા ॥ મેડીએ ચડી ચડી જુવેછે લોકતો ॥ જિહાં જિહાં અંજના સંચરે ॥ તિહાં તિહાં ઉપજે અતિગણુ સોસતો ॥ કુડારે વયણ કાને સુણી ॥ જાણીએ વાગેછે ખડગની ધારતો ॥ દુઃખ માંહે દુઃખ લાગે ગણું ॥ કહે કવીઅણજારે વણુઠીછે વારતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૬ ॥ તો૦ અંજના તરસેરે ટળવળે ॥ જળ લઇ આવ્યોછે બ્રામણ વીરતો ॥ પદમણી પાણી વાવરો ॥ સીતળ જળે ભરીઓછે હીરતો ॥ પીઉં હોબંધવ સુકરૂં ॥ નગર માંહે હું તો નહીં પીઊં નીરતો ॥ પોળ બાહેર પાણી વાવરૂ ॥ પોળમાંહે મારા બાપની આણતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૭ ॥ તો૦ નગર બાહેર પાણી વાવરી ॥ વસંતમાલા લહી વનમાં જાયતો ॥ ઉજલ અટવીરે આગલે ॥ ઊંચારે પરવત વિષમ અપારતો ॥ સુરજ કરણ નવી સંચરે ॥ જાણે વન છાયા તરૂ બળવંતતો ॥ ભાણ સમુદ્ર દીશે નહી ॥ તણે વનમાંહે મુને લઇ જાઓતો ॥ તો૦સતીરે ॥ ૮ ॥ તો૦ આશ મેલીરે પીઅર તણી ॥ સીંહતણીપરે મન કીધુંછે ધીરતો ॥ સુરો ખત્રીજે રણ ચડે ॥ સરીર સંભારીરે સાચવે ચીરતો ॥ ઉજળ વનમાંહે શંચરયા ॥ દીઠોછે પરવત

ઉચ્ચો ઉતંગતો ॥ ખભે ચડાવીરે કામની ॥ લઈ ચડી તેણે પ
ર્વત શ્રંગતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૯ ॥ તો૦ અંજના વનમાંહે શ
ચરયા ॥ લોક પીઅરને દોએછે ગાલતો ॥ નગરના લોક જુરે
ગણા ॥ એ કેશો રાએને ઉપનો ખ્યાલતો ॥ આણુ દેવરાવીરે
ઘરો ઘરે ॥ એહવો કર્મ ન કરે ચંડાલતો ॥ વારેની પુત્રીરે પર
હરી ॥ વનમાંહે કાડીછે અંજના ધીયતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧૦ ॥
તો૦ ॥ માતાએ શાહેલી મુકલી ॥ જાઇ જુઓ અંજના રહી
કેણે ઠામતો ॥ સાહેલી કહે બાઇ વંન ગઇ ॥ હેહેદૈવસુ
ક્રોધો કર્મતો ॥ માહેરી નહી કુલક્ષણી ॥ બાળપણે બેઠી અ
તી ગણુ રાગતો ॥ વનમાંહે વાઘ વધારશે ॥ રાત દીવસ બ
લે પેટની આગતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧૧ ॥

દોહા.

અંજના વનમાંહે ગઈ । એહ વચન સુણી મહાએં ॥
કુમરી મારી લાડકી । વશી વનમુજાર ॥ ૧ ॥
માનવેગા મન ચિંતવે । કરે આરતી બહુ શોક ॥
એકલડી કન્યા હુઇ । વિણુ સસે પરલોક ॥ ૨ ॥
નારી તણી બુધી પાછલી । નકરે કોઈ વીચાર ॥
કામપડે નવો ઓલખે । પછે કરે વીચાર ॥ ૪ ॥

ઢાલ ૧૦ મી.

તો૦ નિત ભોજંન કરતી બાપવે ॥ બાઈ ભોજાઈયે ન આવતી ભાગતો ॥ ઊછરંગે રમતી અમતણે ॥ તે કિમ શહેશે લુઊ લુઆ રતો ॥ અંન પાણી કીમ પામસે ॥ જાણુ કોહી રાખશે રા ગી વોરતો ॥ માતારે મુરછા વસથઇ ॥ સરીર સભારીને શા ચવ્યા ચીરતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧ ॥ તો૦ રાણીએ રાજાને પ્રીછવ્યો ॥ રાજ શબંધ ન જાણીશ ભેદતો ॥ કઠેકેથી પવનજી આવશે ॥ નાસકા કરતણુ કરશે છેદતો ॥ કેમ કરી લોકને પ્રીછવું ॥ કેમ [illegible] રાખસુ દેસની સીમતો ॥ જોધરે આણોરે અંજના ॥ નગરની નારી હી ડેછે અણ ચારતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૨ ॥ તો૦ વસ્તમાલા એમ ઓ ચરે ॥ બાઇ તાહારો બાપછે કર્મ ચંડાલતો ॥ મુરખ માતારે તમતણી ॥ બંધવે કીધાંછે કર્મ અઘોરતો ॥ આગણે રાખી ન અઘગડી ॥ કલંક ચડાવીને દીધાછે આલતો ॥ પુરવે પુન્ય કીધા નહી ॥ એ શહુ આપણે કર્મનુ દોષતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૩ ॥ તો૦ ગિરી ગુફા સવી નીહાળતી ॥ તીહાં દીઠા બે મુનીવર ધીર તો ॥ પંચ માહા વ્રત પાલંતા ॥ તપ જપ શંજમસહે સરીરતો ॥ અવધિ ગ્નાને કરી આગળા ॥ અંજનાએ જાઇ ભેટીઆછે ચરણ તો ॥ અતી દુખમાંહે આનંદ હુઓ ॥ ભવો ભવ હોજો તુમત ણે શરણતો. ॥ તો૦ શતીરે ॥ ૪ ॥ ઇતીઢાલ ૧૦ મી શંપુરણ.

દોહા

દઈ પરદક્ષણા વાંદતાં । વિધીસુ વંદણ કરંત ॥
સુખમા છો પુછે સતી । અધિક હરખ ધરંત ॥ ૧ ॥
પછે ચારણ રખીભણી । વશતી લંકા નામ ॥
કુણ કરમે બાંધ્યાસહી । શાચો જુઠો તામ ॥ ૨ ॥

ઢાલ ૧૧ મી

તો૦ દ[redacted] પાલીરખી બોલીઆ ॥ સુખીછે અંજના મહેંદ્રની ધીયતો ॥ સુખ દુખ સ્વામીજી તમે મલ્યા ॥ સાસરે પીઅરે દીધોછે છેહતો ॥ કુણ કરમે મુને પરહરી ॥ કુણ કરમે માહી ત્રુટીછે આસતો ॥ કેમ કરી માતાએ પરહરી ॥ કેમ કરી માહેરે વનવાસતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧ ॥ તો૦ રિખી કહે તુમે સાભ ળો ॥ શોક તણે ભવે કીધુછે કર્મતો ॥ તુંહતી ધર્મની દ્વેષણી એહોનિસ સેવતો જિનતણુ ધર્મતો ॥ શાખુ તણુ ઓગોચોરીઓ ॥ તેરગડી રાખીઓ પડોસણે એમતો ॥ જિહાં લગે શાખુ વિ ચેનહી ॥ તિહા લગે અંન પાણીનુ નીમતો ॥ તો૦ સતી રે ॥ ૨ ॥ તો૦ સરસ્વતી આવી તુમને કહે ॥ તુમતણે મન વસીઓ વૈરાગ્યતો ॥ આપી ઓગોને પાયે નમી ॥ માહો મા હે ઊપનુ ધર્મનો રાગતો ॥ શંજમ સાધીને તપ કરયો ॥ આ

લાયણ વિના એટલો ફેરતો ॥ કીધારે કર્મનવી છુટીએ ॥ તેર ગડીના હુઆ વષે તેરતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૩ ॥ તો૦ તી આથી ચવી તમે સુર થયા ॥ સુરથકી હુઆ રાજ કુમારતો ॥ શાથે પાડો શણુ દુખશહે ॥ દુખ તમારાછે પુનવંત જીવતો ॥ સુર વીર તોશોહા મણો ॥ આગલે હોસે ધર્મ આધારતો ॥ પવ નજી પુત્રકરી વરૂણુશુ ॥ ઘરે આવી મલશે કુશલે સારતો ॥ સતીરે ॥ ૪ ॥ તો૦ એટલો કઇરષી સચંરયા ॥ એટલે ટજ્ઞવલે ગુફામાહે સીંહતો ॥ ત્રાસપડી શર્વ શાવજા ॥ જાણીએ ગરજ કરેછે મે હેતો ॥ અંજના કહે અલગીરહો ॥ વશંતમાલા કહે સ્મરણ દીઓ મોહેતો ॥ જાણશે પીહુ પરદેશગયો ॥ એહ શંદેહ ટાલજો અ મતણુ જાણતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૫ ॥ તો૦ વશંતમાલા વરએ ચડીઃ ॥ અંજના અણશણ ધ્રઢ કરી ઠાયેતો ॥ નામ જપે જગ નાથનો ॥ જાણીએ ધ્યાને ચડેયા મુનીરાયતો ॥ ચહુગતી જી વ ખમાવતી ॥ આહારેહો સરણ ચીતવે મનમાંહેતો ॥ કેશરી રૂ ઠારે શુકરે ॥ મુજતણો ધર્મ ન લઈ શકે કોયતો ॥ તો૦ સતી રે ॥ ૬ ॥ તો૦ વસંતમાલા વરએ વળ વળે ॥ ધાઓ ધાઓ છે અંજના નારતો ॥ ચીશપાડી કડકા કરે ॥ ધાઓ ધાઓ શી અળતણા રખવાલતો ॥ ધાઓ ધાઓ શજજન સહુ ॥ ધાઓ ધાઓ વનતણા વન પાળતો ॥ કુમરીને વાઘ વધારસે ॥ જૈન ધર્મતણી રખવાળતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૭ ॥ તો૦ તેણે વન

વંત્ર જખરા ॥ બાર બાર પોજનતણા રખવાલતો ॥ યક્ષણી યક્ષ
ને એમકહે ॥ આપણે શરણ આવીછે બાલતો ॥ સારદુલ રૂપ ય
ક્ષે કરૈઓ ॥ નખે કરી છેદી કેશરી છાલતો ॥ સારદુલ શીંહને પ્રા
ભવે ॥ દોડીને કાઢપોછે વનતણે છેહતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૮ ॥ તો
દેવતા શાહે શીઅળે હોવે ॥ આનંદ શીઅગતણા ગુણગાયતો ॥
નાર શર્વેમાંહે નરમલી ॥ બે કર જોડી દેવ લાગેછે પાયતો ॥
શીઅળે સર્વ શુખ શંપજે ॥ શીઅળ થકી તંમને મિલશે કંથતો ॥
શીઅળે મામુજી આવશે ॥ તીઆ લગે બાઇ રહો નિરવગ્રતો ॥
તો૦ સતીરે ॥ ૯ ॥ દેવ શરણ શીઅળે હોવે ॥ વન માહે બા
લા રહે બહુ બીહતો ॥ વનફલ વાવરે વન રહે ॥ જિનતણા
ધર્મની નવીલોપે લીઅતો ॥ અખંડ પણેરે વશીરહે ॥ ધુરલગે ધ
ર્મની શુકર શુજાણતો ॥ સુદ્ધ શામાયક ઓચરો ॥ અવિચળ દા
ન દયા ગુણ ખાણતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧૦ ॥ તો૦ ચૈત્ર માશે
ધુર અષ્ટમી ॥ પુષ નક્ષત્રને સોમવારતો ॥ પાછળુ પોહરછે રએ
ણુનુ ॥ અંજના જાયો હનુમત બાળતો ॥ જાણીએ સુરજ પ્રગટ
થીઓ ॥ સ્વર્ગથકી સુર કરે જય જય કારતો ॥ રાક્ષસ રોળણ
અવતરયો ॥ રામનું શેવક ધર્મનુ ધોરતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧૧ ॥
તો૦ શહીઅરે પુત્ર પખાળીઓ ॥ નીર જરણમાંહે પખાલ્યા
ઓરતો ॥ પુત્ર પોઢાડીઓરે વાખથી ॥ શીતાનો વારૂ હનુ
મંત વીરતો ॥ નરખતાં ત્રપત પામેનહીં ॥ માંહોમાંહે બેસી

કરે એમ વાતતો ॥ જનમ ઓછવ એહનુ કોણકરે ॥ કઠકે ચાલે ઓછે કુમરનુ તાતતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧૨ ॥ તો૦ ચાંદની રાત પુનમ તણી ॥ અંજના કરધરી બેઠીછે પુત્રતો ॥ ચંચલ ચપલ શોહામણું ॥ અતી રડીઆમણો બહુ ગુણવંતતો ॥ હરખે બો-લાવે માવડી ॥ કુમરનો વરણછે પુગર વેશતો ॥ તારાને તાકેરે બાલુડો ॥ ઝળકે ચાંદલો જડપની લેસતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧૩ ॥ તો૦ મામુ અંજના તમતણું ॥ શુરસેન છે તેહનુ નામતો ॥ શાધુવંદી પાછો વલેઓ ॥ આવી વેમાન થંભેઓ તેણે ઠામતો ॥ વંનમાં દીઠેરે બાલીકા ॥ અચરજ પામીને મુકલી નારતો ॥ મામે અંજનાને ઉળખી ॥ નંઆણે વછુટીછે જળતણી ધાર-તો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧૪ ॥ તો૦ કંઠે વળગી બેઊરડે ॥ એટલે મામુ આવે તતખેવતો ॥ આવી ભાણેજી આગલ મલેઓ ॥ અતિ દુઃખ આણેછે અંજના દેવતો ॥ કંઠથકી છુટે નહીં ॥ બાળકનીપરે ધરીરઓ સીસતો ॥ પાશે બેસાડી ધીરપદીએ ॥ બાઇ હમણાં પુર તાહેરી આશતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧૫ ॥ તો૦ બહેન ત્રુઠી તારા બાપની ॥ જેણે આણુ દેવરાવી ઠામો ઠામતો ॥ જેવારે અંજના વન ગઇ ॥ તેવારે મુઇકે જીવતી માનવેગા માયતો ॥ પુરવે પ્રીત હુંતી ઘણી ॥ ભાઇએ નવી બેચીઓ લગારતો ॥ મામાજી પાપ પોતાનુ ગણુ ॥ કરણા ન આવી કોને લગારતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧૬ ॥ તો૦ બેસી

વેમાને ચાલીઆ ॥ અંજના ઓછરંગે હનુરે કુમારતો ॥ દીઠા જખ મોતીના જુમખા ॥ ઊછડી ચંચલે દીધીછે ફાલતો ॥ ત્રોડી મોતીને ભોયે પડેયો ॥ અંજના મુરછીત સુધન શારતો ॥ મામોજી પુત્ર લઈ આવેઓ ॥ આણી આપીઓ અંજનાને તેણી વારતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧૭ ॥ તો૦ બાહે શાહીને બેઠી કરી ॥ પુત્ર પરેખવાનુ મહીમા જાણતો ॥ દેશ વિદ્યા ધર હુ ફરેઓ ॥ એવો શબગ ન દીઠો કોયતો ॥ સુધ સરીરે પાછીવલી ॥ કારણે પુરૂષ કોઇ અવતરેયો સુરતો ॥ દાર ભાગી માહા વર્ણની ॥ પથર ભાગી કરયા ચક ચુરતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ॥ ૧૮ ॥ તો૦ હણુ પાટણમાં આવીઆ ॥ તરીઆ તોરણ બાધીઆ બારતો ॥ જાચક દાન દેવરાવીઆં ॥ જનમ ઓછવ કીયોછે સારતો ॥ સોવન પાટ બેશાડીઓ ॥ ભુવને પધારેઆ ઊતંમ ઠામતો ॥ પંચે મેડીને પ્રકાસીયો ॥ હણુ પાટણ ભણીહણુકુમારતો ॥ તો૦ શતીરે ॥ ૧૯ ॥ ઇતી ઢાલ અગીઆરમી સંપૂરણ છે.

દોહા

પ્રાક્રમ પુરણ પ્રગટીઓ । કપી કે લાખણ નામ ॥
દુતી સસી સમ દીપતો । થયો બજરંગી નામ ॥ ૧ ॥
શુરનુ મુખ જો નરખની । ફેરે અતી અલોલ ॥

શાલસરી ખાસી લઇ । શિર ચડયાં કુબોલ ।। ૨ ।।
એોદીન કબહી આવસે । ઘરે આવશે ભરતાર ।।
લોક માંહે હુ ઉજળી । કબ કરશે ફીરતાર ।। ૩ ।।

ઢાલ ૧૨ મી.

તો૦ અંજના હનુમંત તીહા રહે ।। પવંનજી કટકે પોતાછે જેહ તો ।। જાઇ કરી રાવણને મલ્યા।।આવેછે બીડાને ચાલેછે શુરતો ।। સાથેતે સેન્યા અતી ઘણી ।। મેઘ પુરી જાઇ કરેયો મેલાણુતો ।। બાધ્યા ખરદુખણ છોડાવજો ।। તીઆં ચલાવજો માહેરી આંણ તો ।। તો૦ સતીરે ।। ૧ ।। તો૦ મેગ પુરી દલ સંચરયો ।। સામો વરસેછે બાણનો મેહતો ।। પવનજી પાત્ર નચાવતો ।। માહોમા હે શુર જુએછે તેહનો ।। વર્ષ દીવસ જધડો હુઓ ।। માંહો માંહે કીધી બેઉ જણે મેલતો ।। બાદ્યાંહો ખર દુખણ છોડવ્યાં ।। તીઆ મનાવી રાવણતણી આણતો ।। તો૦ શતીરે ।। ૨ ।। તો૦ કટક આવ્યોરે લંકા ભણી ।। રાજા રાવણને કરવ્યો જુહારતો ।। વશંત્ર આભુક્ષણ આપેઆં ।। શોભતા આપ્યાંછે શરીરે શણગારતો ।। માસ બેચાર રાખી કરી ।। મોકલ્યો તેડાવ્યો સહુ શાથતો ।। જારે તેડાવું તારે આવજો ।। તમે વાહલા વીયા ઘરના નાથતો ।। તો૦ શતીરે ।। ૩ ।। તો૦ કટકેથી કુવર

આવીયો ॥ માત પીતાને શુત લાગ્યોછે પાયેતો ॥ જટલે માતા ભોજન કરે ॥ તેટલે અંજનાને ઘેર જાયતો ॥ સુનારે મંદીર દેખીઆ ॥ સુનારે તોરણ બોલેછે કાગતો ॥ પુરવ વાત કાનેસુણી ॥ તેટલે પવનજીના સીર પડી ઝાળતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૪ ॥ તોજીહો૦ કેડેથી માતાજી આવીઆ ॥ આવીને પવનજીની ઝાલીછે બાંયતો ॥ પાછાવલો પુત્ર ભોજન કરો ॥ પીઆરથી વહુને મંગાવસુ આંહીતો ॥ ધરણીશું મુખ એંચી રહ્યો ॥ મુખે ન કેહે માયનુ નાંમતો ॥ માતાજી બોલે ઓળા પાથરી ॥ બાંહે નાંખી ગીઓ મેંહેંધ્રને ગામતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૫ ॥ તો૦ માતા રૂવે મુખ ઢાંકીને ॥ મેંતો વાત વિચારી ન કીધો કામતો ॥ દળ બળ જાણી મોકલી ॥ તીહાં લગે વહુને ન રાખી ઠામતો ॥ પાછલી બુધીરે નારીતણી ॥ વાત વીચારી ન કીધુ કામતો ॥ કેતુમતી કરે ઝુરણાં ॥ શંકને હાથિથી ગયુ રતંનતો ॥ તો૦ સતીરે૦ ॥ ૬ ॥ તો૦ પવનજી કેહે મીત્ર માહેરા ॥ રાય રાણાસું કેમ કરસુ પ્રણામતો ॥ માતાએ ઔીને પરભવી સસરાવચે મારી નગમી લાજતો ॥ વરસ દીવસ ઘરે રહ્યો ॥ રાજાહો વરૂણશુ કીધો યુદ્ધતો ॥ બાંધ્યા ખર દુષણ છોડવ્યા ॥ તીહાં લગી કરસુ જુંજતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૭ ॥ તો૦મંત્રી કેહે પ્રિતી નીરમળી ॥ અવગુણ આંપણા ઘરસે

સોહેતો ॥ ગુણુરે પરતણા સંશરે ॥ એવી નારી ન દીઠી કો
યતો ॥ પેલારે મંદીર જાયસું ॥ આગળથી કેહેવરાવસું જુહાર-
તો ॥ પવનજી આંગણે આવસે ॥ અંજના પીયરે પડયો પોકાર
તો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૮ ॥ તો૦ મંત્રીનાં વચન કાને સુણી
પવનજી ચાલ્યોછે છડે મેદાનતો ॥ મંત્રી પ્રધાન સાથે લીયા ॥
નગરને ગોંદરે કીધા મેલાંણતો ॥ પવનજીએ દુતજ મોકલ્યો ॥
આગે થકીરે કેજો જુહારતો ॥ પવનજી આણેરે આવીઆ ॥
મહેંદ્ર રાજા સુણી કરે વીચારતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૯ ॥
તો૦ મેહેંદ્ર કહે હું પાપીઓ ॥ મેતો કરમ કશાઇનું કીધારે
જાણુતો ॥ હાજીઆ લોક મારે ઘણાં ॥ દાણા નહીં કોઇ પ્રવી
ણુતો ॥ શીખની વાત કેણે ન કહી ॥ મનમાંહે ઉપની માહેરી
રીસતો ॥ નરકની આણું મેં બાંધીઊ ॥ કેમકરી કરમ છુટશે
જગ દીશતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧૦ ॥ તો૦ પવનજી આણે
આવીઓ ॥ શાંભળી માતાને શરપડી જાળતો ॥ પેટ કુટે બે
હાથથી ॥ ઓદરે ઓધાન કીયા ગઇ બાળતો ॥ ઉભાથકી શિર
આફડે ॥ જાણે બળભરીઆ લાગેછે બાણતો ॥ માતારે મન
માં ચંતવે ॥ કેમકરી દેખાડું જમાઇને મુખતો ॥ તો સતીરે ॥
॥ ૧૧ ॥ તો૦ શન્યા મલીને સંચરેઆ ॥ શશરો જમાઇને
શાંમુ જયતો ॥ અતી દુઃખ રાએને સાંભલે ॥ મનમાંહે દીકરીનું
અતિ દાએતો ॥ પંડીત પવનજી આવીઆ ॥ કાલુમુખ કરી

મલેઆ નરેસતો ॥ પવનજી કહે પ્રીયા પરહરી ॥ મેહેંદ્ર કહે
હુ કેશો ઊતર દેશતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧૨ ॥ તો૦ નગરમાંહે
પધારીઆ ॥ મરદનીઆ મરદેછે તેલ ચંપેલતો ॥ નીરમળ
નીરે અંગોળતો ॥ બેશણુ બેશેછે બેજણા એળતો ॥ વિ
વિધ ભોજન પરશીઆ ॥ થાર પુરો મુકીઆછે વાટતો ॥
પવનજી હાથ ખેંચી રયો ॥ ચિહુ દીશી જુએછે અંજનાંની
વાટતો ॥ તો૦ ॥ ૧૩ ॥ તો૦ અંજના બેટો જનમીઓ ॥
પુત્ર જાઆની વધામણી દેશતો ॥ વશતમાલા નવીદીખી એ ॥
તે પણ [illegible]આ રહીછે રોકાઇતો ॥ શાશુને ગરે પડેઓ પીહ
ણો ॥ માંહોમાહે બેજણ કરે એમ વાતતો ॥ અંજના શાશુએ
દુહવી ॥ પીઅરે આવીને કીધી આપઘાતતો ॥ તો૦ ॥ ૧૪ ॥
તો૦ સાલાતણુ સુત નાનાડો ॥ લઇ ઓછરંગે બેશાડીઓ બાલા
તો ॥ કહે તારીફઇ શુકરે ॥ તેવારે રૂદન કરી બોલ્યો તતકાલ
તો૦ માતા પીતા એમ બંધવે ॥ વલીએ કીધોછે કરમ ચડાલ
તો ॥ આગણેન રાખીરે અધગડી ॥ કંળક ચડાવીને દીધોછે
આલતો ॥ તો૦ શતીરે ॥ ૧૫ ॥ તો૦ બાલકના વચન કાને
શુણી ॥ માથા ઊપરે કુટીનાખ્યો છે થાલતો ॥ મહેંદ્ર રાએ
આવી વીનવે ॥ પ્રોહીત કહે તુતો કર્મચડાલતો ॥ ઊઠો સ્વા
મી બેસી શુ રહ્યા ॥ મુઇકે જીવતીની લીઓસારતો ॥ શાશુરે
આવી આદીપડે ॥ તમ મુખ દીઠે મુજ લાગેછે પા૫

તા ॥ તો૦ શતીરે ॥ ૧૫ ॥ તો૦ વનમાં કુમરી વલ વલો॥ ફી આગઈ દાન દયાતણી વેળતો ॥ ફીઆ ગંધ ધરમની ધોસરી ॥ ફીઆ ગણી શીઅળ શંતોષની વેલતો ॥ આવોને નારી આગળ રહો ॥ દેખાડો તુમતણું મુખનુ શરૂપતો ॥ કટકેથી કુશલેહુ આવીઓ ॥ એમ કહી રૂદન કરેછે ભુપતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧૭ ॥ તો૦ મેહેન્દ્ર રાએ તીઆ આવીઆ ॥ નારી શહીત આવીઓ રાએ પ્રલાદતો ॥ આવીને પવનજીની બાહેધરે ॥ કારે કાયર તે મુકીછે લાજતો ॥ કરંમાં સુખ દીઓકાઇ નઈ ॥ પેટ વલોડોતી આવેછે માએતો ॥ રાજા વરૂણ શુંરણ ભરો ॥ અતી દુઃખના ઉખડેછે ધાએતો ॥ તો૦ શતીરે ॥ ૧૮ ॥ તો૦ અનેક વીમાન ચલાવીઆ ॥ વિણ પલાણે તુરંગ ફરે શવારતો ॥ કટલા એક માહે પાલાફરે ॥ શાંઢીઆ ચળાવેઆછે દેશ વિદેશતો॥ એશતી દીશે તો જીવવું ॥ નઇતો ખડગ મારી તજુ પ્રાણતો ॥ દેશ વિદેશરે જોવતા ॥ અંજના પ્રગટી મામે મોસાલતો ॥ તો૦ શતીરે ॥ ૧૮ ॥ તો આગલથી પવનજી ચાલીઓ ॥ પુઠે ચાલ્યો શઘલો શાંથતો ॥ આવતો શઈઅરે ઊલખેઓ ॥ એક હીએ બાઇજી તુમતણુ નાથતો ॥ અંજના આવોરે પાએનમે ॥ ખોરે બેસાડી હણુરે કુમારતો ॥ ક્ષણ એક પુત્ર શામુ જુવે ॥ ક્ષણ એક જુએછે અંજના નારતો ॥ પવનજી આનંદ પામીરહ્યા ॥ એહવા શુખ નઇરે શંશારતો ॥ તો૦ શતીરે ॥ ૧૯ ॥

વશત માલા પાએનમી ॥ ઓરડે ગાલી લીધી હૈઆ માંહેતો ॥ કએ બાઇ તમે દુખ કેમ શહેઆ ॥ કેમ કરીશઇ મારી માએ માર તો ॥ કેમકરી વનફલ વાવરેઆ ॥ કેમકરી પરવતે રહેઆ નિરધા રતો ॥ અંજના પુત્ર કેમ પાલીઓ ॥ કેમકરી ગમાવ્યો એવો કાલતો તો૦ સતીરે ॥ ૨૦ ॥ તો૦ જેવારે તમે શન્યાંએ ચડયા ॥ તેવારે સાસરાએ પીએરે દીધોરે છેઅતો ॥ તેવા રે ઉઠી અમે વનગઆ ॥ વનફલ વાવરી રાખીછે દેહતો ॥ વનમાંએ મુનીવર ભેટીઆ ॥ દેવતાએ કીધી અમતણી શાં રતો ॥ રાત દીવશ ધરમ ધેઆવતા ॥ અંજના ગુણ તણુ નઇ લહુપારતો. તો૦ સતીરે ॥ ૨૧ ॥ ઇતી ઢાલ બારમી શપુરણ.

દુહા.

શાહામી ઊતરી તેશતી । ભલે આવીઓ ભરતાર ॥
કળક ચડઓ કામણ તણો । ભલો નીકલ્યો કીલતાર ॥ ૧ ॥

ઢાલ ૧૩ મી

તો૦ ધનુખ દીઠા કેતમતણો ॥ બેઊ સંખી બોલે મધુરી વાણ તો ॥ કેમકરી શન્યાંમાં શચરઆ ॥ કેમ કરી જાલેઆ વરણ ના બાણતો ॥ બાધેઆ ખર દુખણ છોડવેઆ ॥ મહો માહે સુરાના ગુણ ગાયતો ॥ જુધ કરી અતી ઊગરેયા ॥ અતી

સુખ ઉલટ અંગન માયતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧ ॥ તો૦ અંજના સામી હો શંચરી ॥ જઈકરી લાગેછે સસરાને પાયતો ॥ શસરાને આંખે આસુ જરે ॥ તુમને વહુ કહુકેકહુ માહેતો ॥ મે તુને કલંક ચડાવીયો ॥ પછે શાસુને જઈલાગીછે પાયતો ॥ વહુ વગોઇહું સુકહું ॥ સાસુકહે મારો ખમજો અપરાધતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૨ ॥ તો૦ માત પીતા આવીને મલીયાં ॥ ભાઇ ભોજાઇ અતી ઘણે નેહતો ॥ પીઅરીઆ મુખ ઢાંકીને રહ્યા ॥ વશત્ર આડોકરીરાખેછે દેહતો ॥ આવોને બાઇ શશલી મલો ॥ માહેરી સામે નહી કરો લાજતો ॥ કર્મે હુતો વનગઇ ॥ હરખ વચને શહુ બોલાવો આજતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૩ ॥ તો૦ ઇતી ઢાલ તેરમી શપુરણ.

દુહા.

દાદે દાદી એ દેખીયો ॥ હનુમત જન્મેયો કુળહીર ॥
એ શઇઓરે એહવો ॥ વંશ વિધ્યાધર વીર ॥ ૧ ॥
બગતી જુગતી બહુ સાચવી । મામુ કહીએ મનોહાર ॥
શજન શહુ શંતોષિયા । પવનજીને વાર ॥ ૨ ॥
પાંચ શાત દન પ્રેમથી । રયા ગણે રસરંગ ॥
શીખ માગી પોતે શહુ । નિજ નિજ ઘરે ઊછરંગ ॥ ૩ ॥

ઢાલ ૧૪મી

તો૦ હનુ પાટણથી સંચરેયા ॥ અંજનાને આવી છે અતીગણી આથતો ॥ મામોજી આવીઓ વલાવવા ॥ રત્ન પુરી લગે આવીઓછે શાથતો ॥ શામીરે પ્રજા પરવરી ॥ હવે લઈ પધ્રાવીઆ ઊતમ ઠામતો ॥ પવનજી પાટે બેશાડીને ॥ રાએ રાણીખીરૂ તપવન જાએતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧ ॥ તો૦ પ વનજી પાટે બેશાડીઆં ॥ અંજના રાએ બીઉ અતી રંગતો ॥ હનુમત કુમર વીદ્યાભણે ॥ વાનર વદેઆ પામીછે સારતો ॥ ખીજી વીદ્યા શરવે અતી ભલી ॥ દેશ વિદેશ વાધીછે વેખેયાત તો ॥ પવનજી પ્રથવીરે ભોગવે ॥ વશત માલાને પુછીકરે વા તતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૨ ॥ તો૦ વરૂણ લંકેશરી ઉપનો ॥ વરૂણ બેઠો ગવરાવેછે ગીતતો ॥ પુત્ર શો દેખી આપણા ॥ પર તણી શનેયા ન આવે ચિંતતો ॥ લંકાભણી જાણે મુકલે ॥ જો જુંજવાનુ હોએ ભાવતો ॥ ખીજા સુંઅરે મોકલે ॥ એકવાર શનમુખ જોવાને આવતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૩ ॥ તો૦ રાવણ શનેયા મળી ગણી ॥ એકતેડો મુકલેઓ પવનજી રાએતો ॥ હનુમત કુએ અમે જાએશું ॥ તાત કહે તારી લઘુ વએ વેશતો ॥ અંજના ઉછોઅળો ચીઓ ॥ મનમાંહે ઉ પનુ અતી ગણુ શોશતો ॥ રાજા જાએ તારે રણરહે ॥ કુમર

માહેરા નહી વરણને જોગતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૫ ॥
ઈતી ઢાલ ચોદમી શપુરણ.

દોહા.

વરણપ્રતે રવણવલી । મલ્યો કટક અપાર ॥
પરતી શુરજને પાએ નઅર । બોલાવ્યો તેણીવાર ॥ ૧ ॥
દેઈ ભુપતી ચાળતાં । નિરખ્યો ધ્યાનનુ ચિત ॥
ચાલ્યા આદંબર ગણે । રીજી થયા રાજન ॥ ૨ ॥

ઢાલ ૧૫ મી.

તો૦ હનુમત હઠકરી ચાલીઓ ॥ મહેધ્ર પુરી જાઇ દીધો મેલાણતો ॥ તીન પારે દલ આકડે ॥ બાંધણે બાંધિઆ છે માહેનુ બાપતો ॥ મામુજી આવીને ચાલીઓ ॥ મહેંદ્રપુરી જાઇ કીધો મેલાણતો ॥ મારી માતાને વેલાપડી ॥ તેવારે રાજાએ નવી દીધો ઠામતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧ ॥ તો૦ હનુમત ચાલેઓ લંકાભણી ॥ શામો આવ્યોછે રાવણ ભુપતો ॥ જાસી બેઠોને પાછો વલેઓ ॥ મેગપુરી જાઇ પડી હલકારતો ॥ શામાહો શુરા આવીઆ ॥ બેચેછે તીરને મુકેછે બાણતો ॥ રોસ ભરેઓ રણ આકડે ॥ એહવા સુરા ભરે રણ માએતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૨ ॥ તો૦ રાવણ સેન્યા દેખી કરી ॥ પુત્ર

શા વરૂણના શાહેતા ॥ આગના ઊડે અંગારીઆ ॥ બાણ
ના બાણ પડે તીઆં જેહતા ॥ ચાલશુ ચાલ બાંધી લડે ॥
ધનુષ દીશે જાણીએ કુંડલ આકારતા ॥ રાવણ સનેઆ
ભંગ થઇ ॥ આગલ ઉભો હનુરે કુમારતા ॥ તો૦ સતીરે ॥
॥ ૩ ॥ તો૦ માતારેં મંત્રી તુમતણી ॥ બાપને અળખામણો નાનડો
બાળતા ॥ જો મુખ આવેરે વરૂણને ॥ ઈઆં દેખુંરે તુ
મતણો કાળતા ॥ વળતો હનુમત બોલીઓ ॥ બંધવ શો મ
ળી આવો શાથતા ॥ બોલ સાચુ કરી માંનજો ॥ જાણીએ
શીરામાએ વાવરૂ હાથતા ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૪ ॥ તો૦ વા
નર વીદ્યા સોધી કરી ॥ વાનર રૂપ કીધો તેણી વારતા ॥ કંપે
સંન્યા શહુ થર હરે ॥ વરખ ઊપાડીને નાખેછે ગાવતા ॥
પુછેકરી કરેઆ એકઠા ॥ વરૂણના પુત્ર બાધી નાંખેઆ રથ
માંહેતા ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૫ ॥ તો૦ વરૂણ રાએ તીઆં આ
વીઓ ॥ આવીને દીધીછે હનુમતને હાંકતા ॥ વાનર વીદી
આ મેલી કરી ॥ મુળગે રૂપે રીઓ રણ માંહેતા ॥ રથ થકી
રાજા ઊતરયો ॥ આવીને દીધી હનુમતને બાથતા ॥ વેણી
ના વાર કરેગરયા ॥ મુઠીના પ્રહાર વાજેછે તામતા ॥ તો૦
સતીરે ॥ ૬ ॥ ચપડ ચપેટારે વાવરે ॥ કેડેથી આવેઆ રા
વણ રાએતા ॥ આવીને હનુમંત ઉપરે કીઓ ॥ બાંધી વરૂણ
રાખ્યો રથ માંહેતા ॥ વળતા વરૂણ રાએ બોલીઆ ॥ મારો

શીશ નમે જગદીશતો ॥ શંજમ લેવારે સંચરયો ॥ આપણે ધર્મતણોછે કાજતો ॥ સેન્યાએ વરૂણ વખાણીઓ ॥ તેહના પુત્રને બેસાડી રાજતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૭ ॥ ઇતી ઢાલ પનરમી શપુરણ.

દુહા

જીતઓ વરૂણ વીશેકથી । રાજાને કરે જુહાર ॥
થાપ્યો થાનક તેહને । અપ નઇખુણ સલગાર ॥ ૧ ॥
કન્યા એકછે વરૂણની । શત વંતી તસનામ ॥
પરણવી હનુમતને । જાણીએ વર અભીરામ ॥ ૨ ॥

ઢાલ ૧૬ મી

તો૦ રાવણે હનુમત પ્રશશીઓ ॥ સુરપણોછે લગુવય વેશતો ॥ માટીરે આણુ મના વઈ ॥ પ્રાક્રમ દેખીકરેઓ પશાએતો ॥ કાનનાં કુંડલ આપીઆ ॥ પછે તીઆં આપ્યો અતી ગણુ દેશતો ॥ દીધી ભાણેજી આપણી ॥ પરણાવી પદમણીને આપીછે ભુહીતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧ ॥ તીન દીવશ લગન કરેઆ ॥ સહશ કન્યા વરીઓ હનુમત વીરતો ॥ બટી પરણીછે તારાંતણી તે પ્રીઆ ઉપરે અતી ઘણુ રાંગતો ॥ શશરાને ઘરે કારણ પડેઓ ॥ માંહો માહે ભેપનો અતી ઘણુંપઘ

તો ॥ સુગ્રીવ હનુમત રામની ॥ એ કથા ચાલશે રામાયણ મા એતો ॥ તો૦ શતીરે ॥ ૨ ॥ ઇતી ઢાલ શોલમી શપુરણ

દુહા

પુત્રી સરૂપ નાગતણી । અનંગ કુશમી નામ ॥
હનુમતને વહોએ શઇ । રાવણ જાણીશ કેમ ॥ ૧ ॥
અનેરી વદે આધરી । પુતરી એક હાજાર ॥
પરણી હનુમતને । ધરમ સદા જેકાર ॥ ૨ ॥
રાવણનુ આદર લઇ । પરણી નારી આનંદ ॥
હનુમત આ૦યો નીજધરે ॥ માત પીતાને આંણદ ॥ ૩ ॥

ઢાલ ૧૭ મી

તો૦ પવનજી પ્રથવી ભાંગવે ॥ બેઠા સીધાંશણે છંતર ઢલંત તો ॥ હનુમત કુમરછે દીપતો ॥ જોબને દુરીજન દુરેનાસ તો ॥ પ્રજા શહું શુખ ભોગવે ॥ એશવી કુલછે ધર્મ વિખ્યાત તો ॥ જીવત દાન દેવરાવીઆ ॥ એણીપરે પવનજી ભોગવે પાટ સો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧ ॥ તો૦ મરદન ચંદનના કરે ॥ શુધ ગશી ગશી ચોલછે અંગસો ॥ નીત નીત નાટક નીરખતો ॥ પરેલ પાનનેફુલનો રંગસો ॥ શેહેઅ વહુ શેવાકરે ॥ પાંચ ઇંદ્રી તણા ભોગવે જોગતો ॥ અંજના મનમાંહે ચિંતવે ॥ ધંન ધંનરે

નિ સિવય જોગતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૨ ॥ તો૦ પાછલો પહોર છે રયણનું ॥ ધરમ ચીંતા કરે અંજના દેવતો ॥ ચારીત્ર મનમાંરે ચીંતવે ॥ પવનજી પાએ લાગી તતખેવતો ॥ જનમ મરણ દુખ દોહેલા ॥ રાગ વીજોગ શંશારની લેશતો ॥ વીષ્ય ના સુખ પુરાથીઆ ॥ સીખ દીઓ સ્વામી શંજમળેસતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૩ ॥ તો૦ પવનજી તારે ચમકીઓ ॥ શ્રી ઘરે બેઠા કરો ધર્મનુ ધ્યાનતો ॥ હજી વએછે પણ નાનડી ॥ શંજમ લેજો ચોથે આસરામતો ॥ તુમ શાથે અમે પણ આવશું ॥ દાન દેવા તણી કરજો ચાલતો ॥ અંજના થઇરે ઉતાવલી ॥ વિલંબ સુ કરો થોડે રહેઓ કાળતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૪ ॥ તો૦ વિલંબ સ્વામીજીતે કરે ॥ જેહને મંરણ તણું નઈ વાસતો ॥ વિલંબ શામીજી હું કેમ કરૂ ॥ મરણ તણો મુજ નઈ વિસવા સતો ॥ કરમ ક્રીઆ વીણ નવી ટલે ॥ તે ભણી લેશુ શંજમ ભારતો ॥ કાચીરે કાયા કારમી ॥ વણશંતા નવીલાગે વારતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૫ ॥ તો૦ વચન શુણી રાએ રાજી થયો ॥ શરીર સંકોચીઓ આણી વેરાગતો ॥ હનુમત કુંમર તેડાવીઓ ॥ તેઅને રાએ ઉપર ગણો રાગતો ॥ માતાના ચરણ ધરી રયો ॥ અંજના ઉપરે અતી ગણો મોહતો ॥ શહેશ વળીઆરશીવા કરે ॥ પુત્ર ન છોડે માતાનુ મોહતો ॥ તો સતીરે ॥ ૭ ॥ તો૦ પુત્રને માતા પુછવે ॥ અથીર આઉખાનુ નઇ વીસવાસતો ॥ ધન જોવનછે કામુંર

મુરખ જાણે એહની આસતો ॥ માત પીતા પરીવારને ॥ મા
હેરો માહેરો શુકરે મુંઢતો ॥ બાવડ જોનર બાપડી ॥ અંતકાલે
કેમ કરસે શોહેતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૬ ॥ તો૦ તલક કરીને
શંચરેઆ ॥ હમતમ લેવો દેવો નઈ કાંઇતો ॥ રાજ ખમાવી
શજ મલીઓ ॥ તપ કરી પામશે શીવપુર ઠામતો ॥ અંજના ગુ
રની પાસે ગઇ ॥ વશત માલા પણ થઇશાથે તામતો ॥ તો૦ સ
તીરે ॥ ૭ ॥ તો૦ કાનના કુંડળ પરહરયા ॥ કાંનના વેશને નવ
સરો હારતો ॥ કેડતણી કટી મેખલા ॥ ચુવાને ચંદન સર્વ સૃ
ગારતો ॥ પગતેણાં ઝાંઝર પરહરયાં ॥ બાંહેતણી તીહાં પરહ
રી ચુડતો ॥ લોચે લહી કરી આલીયાં ॥ કરમ તણી બહુ તો
ડેછે કોડતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૮ ॥ તો૦ બોલે બાલી સુત સ
ચરેઓ ॥ અંજના આભ્રણ સણગારતો ॥ ધરેજઇકરી પુજસુ॥
એમ કરી નિગમસું આપણે કાલતો ॥ અતી દુઃખ આણે જુ
રે ઘણું ॥ માતા પીતાતણી પરહરી આશતો ॥ બેટી સુશ્રી
વની એમકહે ॥ કસી કમરે બાંધ્યો પાસતો ॥ તો૦ સતીરે
॥ ૯ ॥ તો૦ માસ ખમણ કરી પારણે ॥ શરિર સુકાણોને કી
ઘો કામતો ॥ શીત શીયાળાની સરદહે ॥ જેઠના તાવડા સી
ર પડે તાલતો ॥ દવાદસ માસે તપકરે ॥ સમસ્ત જીવતણી પ્રતી
પાલતો ॥ માંસને લોહી સુકી ગયું ॥ નીલરી ચમર દીસેરે આ
જતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧૦ ॥ તો૦ પ્રથ્વી પોઢીકરી સાથરે ॥

અણસણ લીધોછે અંજના માયતો ॥ ચોગતી જીવ ખમાવિ યાં ॥ ચ્યાર હોસરણ ચેતે મનમાંહિતો ॥ નારનુ લીંગ છેદીક રી ॥ આગળ પામસે પુરૂષનુ વેશતો ॥ તેણે વેશે મુક્તિ જાયસે ॥ એમ કહે શિયળ ગ્રંથ ઉપદેશતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧૧ ॥ તો૦ શિયળ સંતોષીયા ગુણ એઆ ॥ દાન દયા ઊપમાંની ખા ણતો ॥ સંજમ સાધીરે સુરગોયાં ॥ રાસભલો સતી અંજના ગાયતો ॥ વંસ વિદ્યાધર ઊપની ॥ નામેહો નવનિધી ઊપજે તેહતો ॥ દર્શણ દેખી પ્રાશ્રીતટળે ॥ એહનુ ભજન કરતાં ભવ દુઃખ જાયતો ॥ તો૦ સતીરે ॥ ૧૨ ॥ તો૦ અધિકો ઓછોજે કહ્યો ॥ મછામી દોકડો હોજો તેહતો ॥ શિયળતણા ગુણ વરણ વ્યા ॥ સતી અને સાધવી અંજના તેહતો ॥ એહ સમાસ પુ રો હુવો ॥ આગળ ચાલશે સીતા સમાસતો ॥ વિરહણી વળી ૨ વૈરાગણી ॥ રામની ભારજા જગતની માયતો ॥ તો૦ સતીરે૦ ॥ ૧૨ ॥ ઇતી ઢાલ સતરમી શપુરણ

ઈતી શ્રી અંજના સતીનો રાસ સમાસ.

મુંબઈ જ્ઞાનદીપક છાપખાનામાં

શા૦ ભીકુડાભાઈ ચો[illegible]એ છાપ્યોછે

જાહેર ખબર.

એ પુસ્તક

મુંબઈ બાહારકોટ જ્ઞાનદીપક છાપખાનામાં મલશે.

તથા

ચોકીપાસે ગ્રંથસાગર છાપખાનામાં મલશે.

નીચે લખેલા પુસ્તક ગ્રંથસાગર પરેસમાં રોકડા કીમતે મલસે.

	રૂ.	આ	પૈ
ધુરતઆખ્યાંન.	૦	૪	૦
માન તુંગમાંવતીનો રાસ.	૦	૧૨	૦
ચંદરરાજાનો રાસ.	૨	૦	૦
કાવ્યરસ કીરતનાવલી	૦	૪	૦

મુંબઈ બાહેરકોટ માંડવીબંદરની ચોકી આગલ ગ્રંથસાગર પ્રેસમધ્યે નીચે લખેલા પુસ્તકો રોકડી કીમતે વેચાતા મલસે.

	કીમત રૂ	આ૦
ચં[illegible]ના સ[illegible]રાસ	૦	૬
[illegible]ાખ્યાન	૦	૪